

foranlediget af de Ændringsforslag, der i Aar ere stillede af Mindretallet om en meget stor Forøgelse af Tilskuddet til Aftenskolerne paa Landet, sige, at det er min Betragtning baade af Aftenskoleundervisningen og for Resten af Skoleundervisningen i det hele, at det gælder om, at det i saa høj Grad som muligt forstaaes af Befolkningen, at det først og fremmest er *dens* Skoler, og at det er for dens Skyld, vi have dem. Den Strøm kunde jeg fristes til at sige, som for Tiden synes at være ret stærk indenfor visse Kredse i Retning af at kaste saa meget som muligt af Skolevæsenet over paa Statskassen, har jeg ikke Lyst til at sejle i. Jeg tror, at det maa siges at være heldigt for al Skoleundervisning, at det forstaaes og erkendes, at den først og fremmest angaar Befolkningen, og at det derfor med nogen Ret kan siges, at Statens Tilskud, ogsaa i et Forhold som dette, ikke bør overstige det, man fra de paa-gældende Kommuner og Skoleraadskredse finder Grund til at yde. Saa vidt jeg forstaaer, have vi stadig fulgt med fra Statens Side. Ministeren har nævnt den stærke Stigning, der har været, og der er for mig ingen Tvivl om, at efterhaanden som Kommunernes Interesse giver sig Udslag i større Tilskud, og efterhaanden som Skoleraadene faa større Forstaaelse af Aftenskolerne, vil ogsaa Statskassens Tilskud stige i samme Forhold, og det, synes jeg, er den sundeste Udvikling. Derfor slaar jeg mig til Ro med det af Ministeren foreslaaede og vil anbefale at stemme imod det meget høje Tilskud, det ærede Medlem har foreslaaet. Det ærede Medlem ironiserede, synes jeg, over det lille Beløb til Under-visning i Apologetik ved Statens Lærerskole. Naar det ærede Medlem mente, at hans og hans Meningsfællers Ændringsforslag egentlig burde tages som et Vidnesbyrd om, at Socialdemokratiet havde større Tillid end Flertallet til Kristendommens Magt, vil jeg haabe, at denne store Tillid maa give sig lodigere og bedre Udtryk paa andre Omraader end her, hvor det kun drejer sig om smaa 347 Kr.

Angaaende Anskaffelsen af de 200 Eksemplarer af Oluf Olufsens Værk kunde jeg efter den lange Udvikling, det ærede Medlem kom med, have Lyst til at sige, at det maaske ikke er den eneste af vore Naturforskere og Videnskabsmænd, om hvem man kan sige, at der er ofret saa store Summer paa deres Foretagender eller Undersøgelser, at det kan være vanskeligt nok bagefter at begrunde det paa den

Maade, at Udgifterne kunne siges at staa i Forhold til Udbyttet. Jeg vil imidlertid i dette Tilfælde slet ikke indlade mig paa at bedømme, om et større eller mindre Resultat maatte være naaet. Jeg kan i saa Henseende sige som den højtærede Minister, at jeg heller ikke har noget Ansvar for, hvad der i saa Henseende er bevilget, thi det ligger forud ogsaa for min Tid, i hvert Fald for saa vidt angaar mit Hverv som Ordfører og Medlem af Finansudvalget. Det kan i og for sig være meget forstaaeligt og logisk fra det ærede Medlems og hans Meningsfællers Side, at de, naar de hidtil have været mod de Bevillinger, fortsætte deres Modstand; det er der ikke meget at sige til, det vil jeg slet ikke bebrejde det ærede Medlem. Men jeg synes nok, at han gør det i højere Grad, end det kan siges at være paa-krævet, naar han paa Grund af dette lille Spørgsmaal — 500 Kr. —, jeg vil ikke sige, driver Løjer med det store Foretagende og det store Arbejde, der maaske alligevel er lagt i det fra den vedkommendes Side, men sætter Spørgsmaalet noget højere op end nødvendigt. Hvis nu alligevel Bevil-lingen maatte blive vedtagen, hvad jeg vil anbefale, saa vi kunne faa de 200 Eksemplarer til 2½ Kr. Stykket, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om ikke han vil tilstille ethvert af de socialdemokratiske Medlemmer i Finansudvalget et Eksemplar. Derved vilde de faa Lejlighed til at se i alt Fald nogle af Resultaterne. Og da Bogen kan faas saa billigt, og den efter det ærede Medlems Mening skulde være 70 Kr. værd, vilde jeg synes, at det i hvert Fald var en Erkendtlighed, man kunde yde de ærede Medlemmer at give dem Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen.

Saa vil jeg ogsaa gerne gøre en Bemærkning om det Forslag, Udvalget har stillet med Hensyn til Kirken i Hirtshals. Jeg vil føje min Beklagelse til den højtærede Ministers over, at Begrundelsen i Anmærkningerne er, som den er; thi hvis Begrundelsen var gaaet ud paa, at man af Hensyn til de Erfaringer, der vare indvundne, fandt det nødvendigt at bygge solidere, og derfor maatte have nogle flere Penge, er jeg tilbøjelig til at tro, at Udvalget med mig vilde have været enigt i, at vi skulde have sagt Ja. Men naar Begrundelsen er, at man vil have et højt Taarn, og derved gør det endnu vanskeligere at faa en Kirke paa et saadant Sted til at blive staaende, saa at det vil gaa, som det er gaaet ikke alene, som Ministeren nævnedes, ved Vorupør, men en